

Hvila vid denna källa – Lähteelle istukaamme

Ohjelma

Carl Michael Bellmannin lauluja kokoelmista ”Fredmans Epistlar” (FE)
ja ”Fredmans Sånger” (FS)

Ouverture

FE 51 Movits blåste en konsert

FE 14 Hör i Orphei drängar

FE 10 Systrar hören min musik

FE 43 Värm mer öl och bröd

FE 71 Ulla, min Ulla!

FE 30 Drick ur ditt glas

W.A. Mozart: Andante kv 315

J. M. Kraus – Bellman: Larghetto

Gustavs skål

* * *

FS 65 Månan tändes

FS 2 & 3 Instrumental

FS 4 Hör pukor och trompeter!

FE 74 Min son!

FE 72 Glimmande nymf!

FS 15 Yxi uusi lystillinen vijsu

FS 35 Gubben Noach

FE 80 Liksom en Herdinna

FE 81 Märk hur vår skugga

FE 82 Hvila vid denna källa

Carl Michael Bellman (1740-1795) on ruotsin suurimpia runoilijoita; riimivirtuoosi joka taitoi kaikki runouden lajit. Kuuluisaksi hänet tekivät kuitenkin nimenomaisesti hänen parodiset juomalaulunsa, jotka ehdittiin koota ja julkaista hänen elinaikanaan: ”Fredmans Epistlar” (1790) ja ”Fredmans Sångar” (1791). Konsertin ohjelmassa kokoelmiin viitataan lyhenteillä FE ja FS. Jäljempänä ohjelmassa on suomenkieliset käännökset lauluista, jotka esitetään alkukielellä.

Molemmat kirjat ovat varsinaisia runsaudensarvia täynnä paitsi hersyvää runoutta myös unohtumattomia sävelmiä, upeata 1700-luvun musiikkia jonka Bellman suurimmaksi osaksi lainasi mm. tuolloin suosituista usein ranskalaisista oopperoista. Bellmanin tekstin ansiosta ovat monet näistä sävelmistä sitten pysyneet tunnettuina meidän päiviimme asti.

Ote Fredmanin epistoloiden esipuheesta:

”Parhaat kirjailijat tekisivät palveluksen kulttuurille ja kunnialleen, jos vielä eläessään itse kokoaisivat ja julkaisivat Työnsä. Ehkä on olemassa vielä parempi vaihtoehto: jakaa tämä huoli ystäviensä kanssa.

Kirjailijan todelliset *Ystävät* ovat ne jotka samojen ammatillisten mieltymysten kautta omaavat Sielun jolla täysin ymmärtää ja arvostaa hänen Kirjoituksiaan, rohkeuden tehdä uhrauksia, halun palvella eikä mielistellä; ja jotka rakastavat Henkilöä, vaan ylitse sen hänen Kunniaansa...

Näillä hajanaisilla mietteillä pyritään saamaan sanotuksi, että Teos joka nyt annetaan laajan yleisön käsiin, ei ole tarkistamaton kokoonkyhätty kustantajan voiton määräämä otos kaikesta mitä Kirjailijan käsi on kirjoittanut; vaan elävän runoilijan itsensä, yhteistyössä Ystäviensä kanssa, kokoama ja tarkistama kokoelma hänen kuolemattomia Töitään...

Jos kunkin Runoilijan Kirjoitukset, sitä mukaa levinneet, monen vuoden saatossa, sattumanvaraisille yksittäisille, ympäriinsä lenteleville

papereille kirjattuina, helposti joutuvat hukkaan, pahoinpidellyiksi tai irrotetaan tekijänsä yhteydestä; kuinka paljon suurempi ei olekaan vaara näiden neronleimausten kanssa, jotka, harvoin syntyivät kirjoituspöydän rauhassa, vaan myrskyävän riemun keskellä, heti syntymähetkellään lentäen kirjoittajansa käsistä koskaan palaamatta, leviten Hoviin ja Tupiin, niin oppimattomien kuin oppineiden suiden edelleen opettamiksi: Kirjoitusten, jotka näin ollen säilyvät vain vajavaisessa muistissa tai joidenkin Keräilijöiden kateellisesti vahtimissa kätköissä. Niitä esiin kaivamaan, keräämään ja vertailemaan on tarvittu Kirjoittajan itsensä kättä ja silmää...

Mikä ainoastaan levisi muistin kautta, ja mikä siksi ajan kuluessa helpoiten katoaisi, muuntuisi tai pilaantuisi; oli Teosten Musiikki. Tiedetään, että useimmat ovat naimisissa ennestään tunnettujen Melodioiden kanssa: Toisia kuitenkin löytyy jotka tunnustavat saman luojaan kuin Runokin, ja lähes kaikki ovat saaneet osakseen runoilijan muutoksia ja parannuksia. Ikuisesti ja varmasti säilyäkseen ne siis täytyi taitavan käden kautta lopullisesti ja välittömästi siirtää Runoilijan äänestä paperille: näin siis myös on tapahtunut.

Varmasti ei tunne enemmän kuin puolittain näiden runojen arvoa, jos tuntee ne vain Runoina. Koskaan aiemmin ei Runous ja Säveltaide ole sisarellisemmin yhdistyneet. Ei ole kyse tähän Musiikkiin tehdyistä Runoista. Ei liioin näihin Runoihin sävelletystä Musiikista: Ne ovat niin pukeutuneet toistensa suloihin, niin sulautuneet *Yhdeksi* kauneudeksi ettei pysty sanomaan kumpi enemmän kaipaisi toistaan ollakseen täydellinen: Runot, tullakseen oikein ymmärretyiksi; vai Musiikki, tullakseen oikein kuulluksi.”

FE 51

Liittyen konserttiin "Kolmessa Pytyssä"

Movits puhalsi Konsertin
Kolmessa Pytyssä eräänä iltana kun
pidot oli päättäneet;
Jokainen sävel herneen lailla
Tipahti niin ympyriäisenä ja pyöri
turvastaan.
Ensin *Bergen* piti palopuheen,
Sen jälkeen *Ulla* lauloi pari Filtzenin
Duettoa
Kahden Huilun
ja kuuden Klarinetin säestyksellä.
Kulkaa kansa ja karja -- *Clarin*
Orfeuksen Oboeta. -- *Clarin*
Olkaamme iloisia, lapset,
Ja taputtakaamme siskoja kukin
polvellamme.

Mollberg istui tuolillaan,
Alati sormet teki trillejä ja lensi
itsensä pirun lailla;
Suurella bassoviulullaan
Hän soitti soolon ja antoi jousen
laulaa.
Bravo! Kuulkaa Fantasia
B-mollissa, G-duurissa, Arpeggio,
kiitän.
Hurraa! Hurraa ja kaatakaa lisää,
Tanssikaamme ja tapelkaamme
Puolalaiseen tapaan.
Puhalla Movits kimeästi -- *Clarin*
Bravo se oli ystävälistä! -- *Clarin*
Bravo, bravo, Bravissimo!

FE 51

Angående Concerten på Tre Byttor

Movitz blåste en Concert
På Tre Byttor en afton sen balen var
sluten;
Hvarje ton liksom en ärt
Den föll så kullrig och rulla ur truten
Först höll *Bergen* en harang,
Sen söng *Ulla* et par utaf Filtzens
Duetter
Vid et accompagnement
Utaf två Flöjter och sex Clarinetter.
Hör båd'folk och få -- *Clarin*
Orphei Oboe -- *Clarin*
Lät oss vara glada, barn,
Och klappa systrarana hvar på sitt
knä.

Molberg satt uppå sin stol,
Jämt med fingren han drilla och flög
som hin håken;
På sin stora basfiol
Han spelte solo och surra med
stråken.
Bravo! Hör en Fantasi
Ur B moll, ur G dur, en Harpeggio,
jag tackar.
Hurra! Hurra och slå i,
Vi skola dansa och slåss som
Polackar.
Blås nu *Movitz* gällt -- *Clarin*
Ravo det var snällt! -- *Clarin*
Bravo bra bravissimo!

Olkoon elomme nautinnollista ja
autuasta!

Ulla lauloi pienen airin,
Valkea rinta se paisui ja nosti
kaulahuivia;
Wingmark poikkihuiluineen
Hän seisoskeli hymyssä suin ja
sormeili peruukkiaan.
Bergström seiso i nurkassa ja joi,
Viritti kvintin, plang, plang, otti
viulun kainaloonsa;
Ulla lauloi hän huusi: Oi!
Ja lensi niin jäyhästi suoraan Nymfin
poveen.
Älä siinä metelöi -- *Flauto*
Turpas kiinni, ma chere -- *Flauto*
Kuunnelkaamme vielä lisää;
Oi rakas *Wingmark* puhalla vielä
huiluusi.

Eol myrskyää taivaalla,
Yön soihdut sammuksiin; sataa
kaatamalla,
Neptunus vedestä
Heittää rantaan meren Aaveet ja
Valaat.
Kuinka ihana onkaan silloin tuo sävel
Apollon lempeästi viihdyttäessä
korviamme!
Laula veli *Wingmark*, Herrani!
Oi laula malja jota on ilo kuulla.
Soita fagottia lujaa. -- *Fagotto*
Eläköön hallitsijamme! -- *Clarin*
Karjukaa Klarinettien sointi
Juomme maljan ylpeästi ja ylevästi.

Hej lät oss leva vällusitgt och sällt!

Ulla söng en liten air,
Hvita bröstet det svälde och lyfte
halsduken;
Wingmark med sin flöjttraver
Han stod och smålog och riste
peruken.
Bergström stod i vrån och drack,
Stämde qvinten, plang, plang, satt
fioln under armen;
Ulla söng han ropa: ach!
Och flög så Nymphen burdus uti
barmen.
Bullra intet där -- *Flauto*
Håll din trut ma chere -- *Flauto*
Lät oss höra ännu mer;
Ach kära *Wingmark* blås mer
flöjttraver

Eol stormar uti skyn
Nattens facklor de släckas; det regnar
och sqvalar,
Neptun utur vattubryn
Han kastar opp sina Gastar och
Hvalar
Ach hur ljuflig då den ton
När Apollo med mildhet förlustar vårt
öra!
Sjung bror *Wingmark*, min Patron!
Ach sjung en skål som är lustig att
höra. Blås Bassonen stark -- *Fagotto*
Vivat vår monark! -- *Clarin*
Skråla Clarinettens klang
Vi dricka skålen med högmod och
rang.

FE14

Runoilija Wetzille (Soi hyvin kaikilla soittimilla, mutta erityisesti Bassoviulua näppäillen)

Kuulkaa Orfeuksen Rengit,
Virittäkää kielenne;
Näppäilkää kaikki -- *V:cillo*
Apollon kunniaksi.
Te jotka esimerkiksi
Fröjan temppelissä
Lankeatte. -- *V:cillo*
Noudattakaa mielihaluanne.
Te jotka vanhaa Olutta koetatte,
kippis!
Toivotamme teille kosteita
hopeahiuksia -- *V:cillo*
Ja kurkkua joka kykenee.

Bassoviulut soi.
Tänne pikari, heilauta
Heilauta Veli, -- *V:cillo*
Heiluta hattuasii.
Näytä ansiosi,
Sinulla on hyvät toverit
Bacchuksen joet -- *V:cillo*
Virtaavat yötä päivää.
Lasi kädessä ja ihanaa kielillä soittoa,
Huile de Venus, Kuminaa ja Kanelia
-- *V:cillo*
Saat, Veli Wetz, osaksesi.

Viini tekee sinut kauniiksi,
Suloiseksi kuin aamunkoitto;
Ota arpa, -- *V:cillo*
Näppäile bassoviuluasi.
Joka tuopin tyhjentäessäsi

FE 14

Till poeten Wetz (Klingar väl på alla instrumenter, Men i synnerhet vid knäppning på Bas-fiol.)

Hör I Orphei Drängar
Stämnen edra strängar;
Knäppen alla -- *V:cillo*
Til Apollos pris.
I som til exempel
Uti fröjas tempel
Nederfalla -- *V:cillo*
Följen er caprice.
I som pröfven gammalt Öl gutår!
Eder önskas fuktigt silfverhår -- *V:cillo*
Och en strupa som förmår.

Basfioler klinga.
Tag hit bågarn; svinga;
Svinga Brodrer, -- *V:cillo*
Svinga med din hatt.
Visa dina dater,
Du har bra kamrater.
Bacchi floder -- *V:cillo*
Rinna dag och natt.
Glas i hand och ljufligt stränga spel,
Huile de Venus, Kummil och Kanel
-- *V:cillo*
Blifve, Broder Wetz, din del.

Vinet gör dig fager,
Vacker som en dager;
Tag den lotten, -- *V:cillo*
Knäpp vå Bas-fiol.
I hvart stop du tömmer

Uuden murheen unohdat,
Ja pohjalla -- *V:cello*
Näet onnesi auringon.
Onnea Cupidon ihanuudelle
Saada lihota Bacchuksen
viinitarhassa! -- *V:cello*
Juo veli *Wetz*, olet runoilija

FE10

Soi hyvin traversohuilulla soitettuna.

Siskot kuunnelkaa musiikkiani
Traversohuilujen soittamaa. -- *Flauto*
Ääni korviin leikkautuu. -- *Flauto*
Huvin, metakan ja huutojen keskellä
Maailmanmurhe väisty.
Rakkaat Siskot iloitkaamme kaikki;
Antakaamme intohimoillemme vapaat
suitset;
Kukin noudattakoon omia tarpeitaan;
Unohda kaikki elon murhe.

Anna nyt Huilujen soida.
Puhalla kaikkien puolesta -- *Flauto*
Nymfi on vauhdissa. -- *Flauto*
Ja Rakkauden Jumalan Valtaistuimen
luona
Tanssimme minä ja Hän.
Ihanat silmät pyörähtävät luoden
säteitä;
Nymfi antaa valkean kätensä, ah
kuinka hän säihkyi!
Kuinka hän laulaa, Ma Bergere!
Unohda kaikki elon murhe.
Nytt besvär du glömmar,

Och på botten – *V:cello*.
Ser din lyckas Sol.
Lycka till Cupidos härlighet
At i Bacchi Vingård blifva fet! –
V:cello.
Drick Bror *Wetz*, du är Poet.

FE10

Klingar väl vid Fløjtraver.

Systrar hören min musik
Utaf fløjtraverer -- *Flauto*
Ljudet örat skärer -- *Flauto*
Under löje, stoj och skrik
Verldsbekymret vik.
Kära Systrar lät oss alla glada blifva;
Lät oss våra lustar fria tyglar gifva;
Hvar en följe sitt begär;
Glöm allt lifs besvär.

Ge nu Fløjterna en ton,
Blås för hela laget. -- *Flauto*
Nymphen är i taget, -- *Fauto*
Och vid Kärleks Gudens Tron
Dansar jag och Hon.
Skjöna ögon hvälfva kring och kasta
strålar;
Nymphen ger sin hvita hand, kors hur
hon prålar;
Hur hon sjunger Ma Bergere!
Glöm allt lifs besvär.

Rakkaat Veljeni, eläkää rohkeasti!
Tanssikkaa kuulkaa soitto soi -- *Flauto*
Tulkaa sydämet jakamaan. --*Flauto*
Pois musta ja pelokas veri
Pullo on aarteemme
Lapseni ennen kuin kauneus
sydäntänne haavoittaa,
Antakaa mielummin Bacchuksen
aivojanne sumentaa;
Ja Viinissä iloisena ja rakastuneena
Unohda kaikki elon murheet.

FE 43

*Ulla Winbladille kirjoitettu herkkänä
hetkenä*

Lämmitä lisää Olutta ja Leipää,
Lainaa Rouva *Wingmarkin* kannu,
Laita Kuminaa joukkoon, *Susanna*,
Lämmitä suuri kuparipannumme
Hohtavan punaiseksi.
Nopeasti pedatkaa Sänky;
Joutsenuntuvin Silkkipeitoin;
Gesvindt, heti paikalla,
Kätkyt, tuoli ja messinkinen yöastia,
Hanki vauhdissa;
Sulje ovi, sulje;
Laske verhot ihan hiljaa;
Astrild tule, nymfiäsi juhlimaan,
Tule Hänen loistoaan katsomaan,
Hänen tunteensa odottavat hellästi
tukeasi.

Reinin Viiniä, Maitoa ja Simaa.
Lisää Olutjuuston heraa, rakas!

Mina bröder, lif och mod!
Dansa hör de spela. - -*Flauto*
Kom och hjertan dela. -- *Flauto*
Ingen svart och ängslig blod; -- *Flauto*
Flaskan vår klenod.
Mina Barn förr'n skönhet skall Ert
hjerta såra,
Låten Bacchus häldre få Er hjerna
dåra;
Och i Vinet glad och kär
Glöm allt lifs besvär.

FE 43

*Till Ulla Vinblad skrifven vid et ömt
tilfälle.*

Värm mer Öl och Bröd,
Län Madam *Wingarks* kannu,
Lägg Kummin i, *Susanna*,
Värm vår stora Kopparpanna
Illene röd.
Fort bädda en Säng,
Med Svandun, Silkes-täcken;
Gesvindt, precist på fläcken,
Vagga stol och Mässings-bäcken,
Skaffa i fläng;
Stäng dörren, stäng;
Fäll gardinerna helt sakta;
Astrild kom, din Nymph upvakta,
Kom och Häannes glans betrakta,
Häannes känslor vänta ömt ditt
understöd.

Renskt Vin, Mjöl och Mjöd,
Mer Ölost-vassla, kära!

Lisää Sokeria, Inkivääriä.
Kaikkea ihanaa jota hän toivoo
Helpota ahdinkoan;
Laula Nymfille laulu,
Sen sydän arasti palaa;
Sisällään virtaava veri,
Kohta suloisesti viilenee,
Jakaen kulkunsa;
Kaunotar , mikä pakko!
Tuhannet kuolemat ympärilläsi
parveilee;
Rakkautesi hetkenäkin,
On sinun kuolema koettava;
Kukkaan piiloutunut mato ennustaa
kukan kuolemaa.

FE 30

Elegia keuhkosairaalle Isä Movitzille

Tyhjennä lasisi, katso Kuolema sinua
odottaa,
Hioen miekkaansa hän seisoo
kynnykselläsi.
Älä pelästy, hän vain haudan ovea
raottaa,
Sulkee sen jälleen, ehkä vielä
vuodeksi.
Movitz, keuhkotautisi vie sinut
hautaan,
V:cllo -- Näppäile oktaavi,
:II: Viritä kielesi, laula elämän
keväästä :II:
Kullankeltainen iho, vaimeasti
punoittavat pienet posket,

Mer Socker Ingefära,
Alt hvad skönt hon vill begära,
Lätta dess nöd;
Sjung Nymphen en sång,
Dess hjärta ängsligt brinner;
Det blod där inne rinner,
Snart en ljuflig svalka finner,
Delar sitt språng;
Skönhet hvad tvång!
Tusend dödar kring dig stimma;
Ända i din kärleks timma,
Måste du en död förnimma;
Masken dold i blomman bådard
blommans död.

FE 30

*Til Fader Movitz, under dess
sjukdom, Lungsoten, Elegie.*

Drick ur ditt glas, se Döden på dig
väntar,
Slipar sitt svärd, och vid din tröskel
står.
Blif ej förskräckt, han blott på
grafdörn gläntar,
Slår den igen , kanske än på et år.
Movitz, din lungsot den drar dig i
grafven.
V:cllo. – Knäpp nu Octaven;
Stäm dina strängar, sjung om lifvets
vår. :II:

Guldguler hy, matt blomstrande små
kinder,

Kokoonlyyhistynyt rinta ja litteät
lapaluut.

Katso kättäsi, joka suoni sininen ja
pyöreä

Makaa niin turvonneena ja kosteana
kuin kylvyssä;

Käsi on hikinen ja suonet jäykkiä.

V:cello -- Näppäile ja soita;

:II: Tyhjennä pullosi, laula ja juo, ole
iloinen :II:

Taivas kuolet, Yskäsi minua
kauhistuttaa;

Tyhjyyttä ja sointia, sisälmykset
ääntelevä;

Kieli on valkea, pelokas sydän lyö;
Pehmeä kuin sieni on jänne ydin ja
iho

Hengität . - Hyi olkoon! Mitkä höyryt
kehostasi. *V:cello* -- Lainaa pulloasi.

:II: Movitz Kippis! Skål! Laula viinin
Jumalasta:II:

No niin kippis! Bacchus tarjoaa
sinulle hyvästit.

Fröjan valtaistuimelta saat viimeisen
tervehdyksen.

Hellästi sen kunniaksi pieni veri
kiehuu,

Veri joka nyt väkisin suonistasi
pakenee.

Laula, lue ja unohda, ajattele, itke ja
mieti

V:cello -- Toivoisitko ?

Vielä ryypyn? Haluatko kuolla? En,
kippis!

Nerkramadt bröst och platta
skulderblad.

Lät se din hand, hvar ådra blå och
trinder

Ligger så sväld och fuktig som i bad;
Handen är svettig och ådrorna stela.

V:cello – Knäpp nu och spela

Töm ur din flaska, sjung och drick var
glad :II:

Himmel! Du dör, din hosta mig
förskräcker;

Tomhet och klang, inälfvorna ge ljud;
Tungan är hvit, det rädda hjertat
kläcker;

Mjuk som en svamp är sena mærg och
hud.

Andas.- Fy tusand! Hvad dunst utur
din aska.

V:cello – Län mig din flaska.

Movitz Gutår! Skål! Sjung om vinets
Gud. :II:

Nå så gutår! Dig Bacchus afsked
bjuder,

Från Fröjas tron du sista vinken får.

Ömt til dess lof det lilla blodet
sjuder,

Som nu med våld ur dina ådror går.
Sjung, läs och glöm, tänk, begråt och
begrunda

V:cello – Skull´du åstunda

Ännu en fälsup? Vill du dö? –Nej
,Gutår!:II:

Gustafs skål!

Gus - tafs skål! Den bäs - te Kung, som Nor - den ä - ger:
3 Så - dan Kung Är värd att sty - ra Sveri - ges ö - den:
5 Han ej tål, At vigt - skåln o - jämt vä - ger.
Rask och ung, Ej råd - lös ut - i nö - den.
7 God och glad, Han Il - skans röst för - ak - tar
Wa - sa Ätt Har ald - rig lärt att svi - ka,
Samt af - vak - tar Och be - trak - tar Där - skap i sin grad.
Ald - rig tvi - ka, Men at fi - ka Till at gö - ra rätt.

FS 4

*Ritarivalan vannominen
ritarikunnassa*

Kuulkaa Patarumpuja ja Trumpetteja!
Joka Ritari seisoo niin pulskana,
Ruusuin ja kultakoristein.
Tänään lyödään Ritareita.

Timp -- Astu esiin Bacchuksen sankari,
Kiinnitä Ritarivyösi;
Ja *Lundholm*, älä niin nyrpeänä seiso;
Astu Ritari esiin ja vanno.

Trb -- Kuule *Knapen* hän soittaa -- *Oboe*
:II: *Lundholm* arvokkaasti! Ota tästä
tähtesi:II:

Timp -- Minä, *Lundholm*, vakuutan,
Viinasta aivoni houraillee,

FS 4

i Ordens Capitlet.

Timp -- Hör Pukor och Trompeter!
Hvar Riddare står så feter,
Med rosor och guld-beslag.
I dag blir det Riddar-slag.

Timp -- Stig fram du Bacchi hjelte,
Knäpp igen ditt Riddar-bälte;
Och, *Lundholm*, stå ej så tvär;
Stig Riddare fram och svär.

Trb -- Hör *Knapen* han spelar -- *Oboe*
Lundholm var värdig! Tag stjernan
här.:II:

Timp -- Jag, *Lundholm*, jag bedyrar,
Af bränvin min hjerne yrar,

Viinaa on vereni kaikki,
Ja pullo aarteeni;
Timp -- Tähdessä jonka nyt voitan;
Tiimalasini hiljaa valuu.
Oi! Oi! Millainen tähti, tuuti!
Ai! Ai! Olisipa se kultaa!
Trb -- Kuule *Knapen* hän soittaa -- *Oboe*
:II: Nyt *Appelstubbe* arvokkaasti! Älä
kaadu. :II:

Timp -- Minä *Appelstubbe* lupaan,
Jos onni minulle suo;
Tai vaikka ei mitään antaisikaan,
Miekalla puolustaa lippuasi;
Timp -- Olen Kuningastani palvellut
tullipuomilla,
Mutta isääni Bacchusta kitalaellani,
Nauran valtaistuimesi luona
Työtehtäville ja niistä erottamiselle.
Trb -- Kuule *Knapen* hän soittaa -- *Oboe*

FE 74

Rouva Bergströmin muotokuvasta
Omistettu herra professori ja ritari
Sergelille

Poikani!
Sinun astiasi, sinun vatisi
Ovat Pensselisi ympärille
järjestetty:II:
Missä hiljaa nurkassasi
Fröjasi nuoruutta maalaat.
Poikani!
Älä kuuntele kuinka Krouvinpitäjä
karjuu,

Af bränvin är all min blod,
Och flaskan är min klenod;
Timp -- I Sternan jag nu vinner,
Mitt timglas det sagta rinner.
Ach! Ach! Tocken stjerna lull!
Aj aj! Om hon var af gull!
Trb -- Hör *Knapen* han spelar -- *Oboe*
Var *Appelstubbe* värdig! Fall ej
omkull.:II:

Timp -- Jag *Appelstubbe* lofvar,
Om lyckan mig väl begåfvar;
Ell'om hon mig intet ger,
At fäkta vid ditt baner;
Timp -- Jag tjent min Kung vid bomen,
Men Bacchus min Far med gomen
Jag skrattar inför din tron
Åt syssla och suspension.
Trb -- Hör *Knapen* han spelar -- *Oboe*

FE 74

Om Bergströmskans Porträt.
Dedic. Til Herr Professoren och Ridd.
SERGEL.

Min Son!
Dina kär! dina skålar
Kring din pensel i ordning stå:II:
Där du tyst i din vrå
Din Fröjas ungdom målar.
Min Son!
Hör ej efter hur Krögarn skrålar,

Katso häntä jota pensselisi kuvaa.
Sen silmäin tuli - ho,ho!
Kuin tähti loistaa.

Movitz! Oi! Kuinka onnellinen
oletkaan!
Ihana vaiva
Niin kädellesi
Kuin nerouden voimalle!
Paphoksen maasta
Lainan olet saanut,
Ah kuinka arvokkaan lainan!

Madam!
Istu nyt alas, istu aivan liikkumatta
Katseesi laske ihanasti silmäsi
ummistaen:II:
Nyt suutasi hiukan hymyyn vedä,
Katso tänne pieni kaunokaiseni.
Madam!
Jotain kaunista sydämessäsi kuvittele
Ajattele minua. Katso minua
pienoiseni!
Työnnä rinta hiukan eteen
Älä katsettani harhauta.

Mutta! Pensselini maalama kuva
Minut itseni pettää
Kyllä rakastun.
Sekoan ja päätäni huimaa
Hyvät ystävät
Hankkikaa kehykset,
Kullatut kehykset.

Se på den som din pensel afmålar;
Dess ögons eld- hå, hå!
Som Stjernan prålar.

Movitz! ach! Hvad du lycklig är!
Ljufva besvär
Båd för din hand
Och snillets kraft!
Från Paphos Land
Et lån du haft,
Ach et dyrbart lån!

Madam!
Sitt nu ner, sitt helt stilla,
Blunda med ögat en kärlig blund; :II:
Dra nu litet på mund,
Se hit min skönhet lilla
Madam!
Något vackert sit hjerta inbilla;
Tänk på mej, Se på mej nu min lilla!
Skjut bröstet litet fram.
Min syn ej förvilla.

Men! Den min pensel bildat har,
Sjelf mig bedrar;
Ja jag blir kär,
Förvillad, yr.
God vänner här
Om ram bestryr,
En förgylder ram.

FE 72

*Jätetty Cajsa Lisan sängyn luo,
myöhään eräänä itana.*

Kimmeltävä Neito! Säihkyvä silmä!
Leijuva Satama patjoilla korkeilla!
Viaton voima!

Tule, tule palvomaan

Ohuen ja sammuvan kynttilän
valossa,

Unen jumalaa, morfeusta.

Luukku on jo suljettu, Portti kiinni,

Yömyssy jo päälaellesi sidottu,

Jo *Nordströmin* peruukki riippuu
naulassaan,

:II:Nuku, nukahda musiikkiini:II:

Peipponen juuri, juuri *Caisa Lisa*,
Unisena lopetti livertävän laulunsa;

Aurinko juuri sammui,

Ja taivaankansi tummui,

Autiuden hiljaisuus vallitsee;

käyn Fröjaa palvomaan.

Sade kuin saavista jylisevin salamoin
kaatui,

Taivaalle teki kirkkaan keltaisen
kaarensa,

Jota purppura kulta ja vihreä

Ihanasti raidoittaa,

:II:Maan vastaanotettua Jofurin
ukkosen. :II:

Nukahda Nymfini ! Uneksi

Lyyrastani,

Kunnes Aurinkomme nousee kello
neljältä,

FE 72

*Lemnad vid Cajsa Lisas Säng, sent
om en afton.*

Glimmande Nymph! blixtrande öga!
Sväfvande Hamn på bolstrarna höga!
Menlösa styrka!

Kom, kom nu at dyrka,

Vid et smalt och utsläckt ljus,

Sömnens Gud, vår Morpheus.

Luckan ren stängd, Porten tilsluten,

Natthufvan ren din hjässa

kringknuten,

Ren *Norströms* Pisk-peruk

Den hänger på sin spik.

Sof, somna in vid min Musik. :II:

Bofinken nyss, nyss, *Caisa Lisa*,

Slumrande slöt sin qvittrande visa;

Solen nyss slocknat,

Och Fästet har tjocknat

Enslighetens tystnad rår;

Jag till Fröjas dyrkan går.

Regnet nedöst i bullrande låga,

Hvälver i skyn sin brandgula båga,

Som randas lugnt och skönt

Af purpur guld och grönt,

Sen jorden Jofurs åska rönt.:II:

Somna min Nymph! Dröm om min

Lyra,

Till dess vår Sol går opp klockan fyra,

Och du dig sträcker,

Ja sinä venyttelet,
 Käsivarsiasi kurotat
 Kohti kannuani ja syliäni,
 Vereni ja nimeni kuumentamana.
Caisa kuolet, Taivas! Hän hengittää;
 Kuolema synnyttää elämää ja rakkaus
 sekaantuu.
 Mutta vaikka pulssisi lyö
 voimattomasti,
 Ummistuu silmä iloisesti.
 :II: Hiljennä Viulu; hyvää yötä!
 hyvää yötä!:II:

Och armarna räcker
 Til min kannan och min famn,
 Eldad af mit blod och namn.
Caisa du dör, Himmel! hon andas;
 Döden ger lif och kärlek bortblandas.
 Men fast din puls slår matt,
 Så blundar ögat glatt.
 Håll med Fioln; god natt! God
 natt!:II:

Gubben Noach

Gub - ben No - ach, Gub - ben No - ach var en he - ders man.
 No - ach rod - de, No - ach rod - de Ur sin gam - la ark.
 Han väl viss - te, han väl viss - te att en mäns - ka var
 Gum - man Noa - ach, gum - man No - ach var en he - ders fru.

5

När han gick ur Ar - ken, Plan - te - ra han på mar - ken
 Köp - te sig bu - tel - jer, — så - da - na man säl - jer,
 Tors - tig av na - tu - ren — som de and - ra dju - ren,
 Hon gav man sin dric - ka; — fick jag så - dan flic - ka,

9

Myc - ket vin, ja myc - ket vin, ja det - ta gjor - de han.
 För at dric - ka, för at dric - ka På vår ny - a park.
 där - för han ock, där - för han ock vin plan - te - rat har.
 gif - te jag mig, gif - te jag mig just på stun - den nu.

FE 81

Riidanhaastaja Löfbergille Dantopuomin ruumishuoneella, runoiltu haudan ääressä
Omistettu tohtori Bladille

Huomaa kuinka varjomme, huomaa
Movitz, Veljeni!
Pimeyteen sulkeutuu
Kuinka Kulta ja Purppura Lapiossa,
tuossa,
Muuttuu soraksi ja räsyiksi.
Vinkkaa Karon kohisevalta virraltaan,

Ja kolme kertaa sitten itse
Haudankaivaja.
Enää et rypälettäsi purista.
Siksi *Movitz* tule ja auta minua
kampeamaan
Hautakivi Siskomme päälle.

Oi kaihoisa ja kätkeyty vaja,
Tuulessa suhisevien oksien alla,
Missä Aika ja Kuolema kauniin ja
ruman
Yhdeksi tomuksi yhdistää!
Luoksesi ei Kateus koskaan etsinyt
tietä,
Onni muuten niin nopea lennossaan,
Koskaan ei hautojen ympäri kiidä.
Vihollinen siinä aseistettuna, eikö
sinustakin näytä?
Katkaisevan hurskaasti nuolensa.

FE 81

*Til Grälmakar Löfberg i Sterbhuset
vid Danto bommen,
Diktad vid Gafven.
Dedicerad til Doctor Blad*

Märk hur vår skugga , märk *Movitz*
Mon Frere!
Innom et mörker sig slutar,
Hur Guld och Purpur i Skåfveln, den
där,
Byts til grus och klutar.
Vinkar Charon från sin brusande älf,

Och tre gånger sen Dödgräfvaren
sjelf,
Mer du din drufva ej kryster.
Därföre *Movitz* kom hjälp mig och
hvälf
Grafsten öfver vår Syster.

Ach längtansvärda och bortskymda
skjul
Under de susande grenar,
Där Tid och Döden en skönhet och ful
Til et stoft förenar!
Til dig aldrig Afvund sökt någon stig.
Lyckan, eljest uti flygten så vig,
Aldrig kring Grifterna ilar.
Ovån där väpnad, hvad synes väl dig?
Bryter fromt sina pilar.

Pikkukello kilisee Suurenkellon
jylyyn,
Seppelöitynä Kanttori seisoo portissa;
Ja Poikien karjuessa rukoustaan,
Pyhittää tämän paikan.
Tie ylös Tempelin haudoin
koristeltuun kaupunkiin
Astutaan Ruusujen kellastuneiden
lehtien lomitse,
Maatuneia Lankkuja ja Paareja;
Kunnes pitkä ja mustiinpukeutunut
rivi,
Syvästi kumartaa itkien.

Niin pääsi lepoon, Tappeluista ja
Juhlista,
Riidankylväjä *Löfberg*, sinun
vaimosi;
Tuossa, tuonne ruohikkoon
pitkäkaulaisena ja hoikkana,
Vielä tuijotat takaisin.
Hän Danto-puomilta erosi tänään,
Kanssaan meni kaikki lystikkäät
pidot;
Kuka nyt pulloa komentaa.
Janoinen oli hän ja tosijanoinen olen
minä;
Olemme janoisia kaikki.

Lillklockan klämtar til Storklockans
dön,
Löfvad står Cantorn i porten;
Och vid de skrålande Gåssarnas bön,
Helgar denna orten.
Vägen opp til Tempelts griftprydda
stad
Trampas mellan rosors gulnade blad,
Multnade Plankor och Bårar;
Til dess den långa och svartklädda
rad,
Djupt sig bugar i tårar.

Så gick til hvila från Slagsmål och
Bal,
Grälmakar *Löfberg*, din maka;
Där dit åt gräset långhalsig och smal,
Du än glör tibaka.
Hon från Danto bommen skildes i
dag,
Och med Hanne alla lustiga lag;
Hvem skall nu Flaskan befalla.
Torstig var hon och uttorstig är jag;
Vi ä torstiga alla.

Pentti Hildén (s. 1959) opiskeli kitaransoittoa Sibelius-Akatemiassa Ivan Putilinin, Jukka Savijoen sekä Kari Äikäksen johdolla; kitaransoiton diplomitutkinnon hän suoritti vuonna 1983. Opintojaan hän on täydentänyt mm John Williamsin, Jorge Morelin sekä David Russellin mestarikursseilla. Kitaransoiton lisäksi hän on myös opiskellut laulua mm. Taru Valjakan ja Teppo Lampelan johdolla. Hildén on konsertoinut laajalti kotimaassa ja Ruotsissa. Yhdessä kitarataiteilija Janne Lehtisen kanssa hän on lisäksi esiintynyt useassa Euroopan maassa sekä Argentiinassa.

Pentti Hildénin soittimia ovat kitaran lisäksi luuttu ja mandora. Ohjelmissaan hän yhdistelee mielellään instrumentaalimusiikkia itse säestämiinsä laulunumeroihin.

Pauliina Fred (s. 1974) opiskeli Sibelius-Akatemiassa sekä Utrechtin ja Amsterdamin konservatorioissa 1994–2001. Hän on erikoistunut historiallisiin huiluihin ja soittaa erilaisia puhaltimia renessanssi-nokkahuilusta aina 1800-luvun poikkihuiluun mm. Helsingin Barokkiorkesterissa, Suomalaisessa Barokkiorkesterissa ja Norjan Barokkiorkesterissa. Hän on myös aktiivinen kamarimuusikko ja soittaa sekä uutta että vanhaa musiikkia useissa yhtyeissä

Café Barock–konserttisarjan Pauliina Fred lanseerasi Helsinkiin 2010 ja toimi sarjan taiteellisena koordinaattorina 2010-2012. Café Barock konsepti on sittemmin levinnyt muihinkin Suomen kaupunkeihin. Pauliina Fred opettaa Metropolia-ammattikorkeakoulussa traverson soittoa ja kamarimusiikkia.

Markus Belli (s. 1975) on monipuolinen muusikko ja sellopedagogi. Estradeilla hänet voi usein bongata tänään kuultavan Bellman trion lisäksi vaikkapa Trio La Ruen, Suomalaisen barokkiorkesterin tai

Hyvinkään orkesterin riveissä, silloin tällöin myös solistitehtävissä. Trio La Rue ja erilaiset projektit ovat vieneet Markuksen esiintymään kotimaan konserttilavojen lisäksi Ruotsiin, Ranskaan, Italiaan, Yhdysvaltoihin ja aina Japaniin saakka. Markus haaveilee paluusta shakkilaudan ja viola da gamban ääreen - sitten joskus eläkkeellä!

